

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 6 grudnia 1963 r.

w sprawie zaopatrywania jednostek gospodarki nie uspołecznionej w surowce mięsne, produkcji przez te jednostki przetworów mięsnych i wyrobów garnażeryjnych oraz obrotu tymi przetworami i wyrobami.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz zarządzenia nr 65 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu mięsem (Monitor Polski Nr 20, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie reguluje sprawy zaopatrzenia w surowce mięsne, podroby i tłuszcze zwierzęce, produkcji przetworów mięsnych i wyrobów garnażeryjnych oraz obrotu tymi przetworami i wyrobami przez rzemieślnicze zakłady wędliniarskie i kuchmistrzowskie oraz inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej, zwane w dalszym ciągu „zakładami rzemieślniczymi”.

2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą zaopatrywania się przez zakłady rzemieślnicze w drób, gołębie, króliki i dziczyznę oraz przetwórstwa tych surowców i sprzedaży wyprodukowanych z tych surowców przetworów mięsnych i wyrobów garnażeryjnych.

§ 2. 1. Zakłady rzemieślnicze mogą zaopatrywać się w surowce mięsne i podrobowe oraz tłuszcze zwierzęce do produkcji przetworów mięsnych i wyrobów garnażeryjnych wyłącznie w państwowych i spółdzielczych jednostkach obrotu hurtowego mięsem lub żywcem, w ramach miesięcznych rozdzielników ustalanych przez organy do spraw handlu prezydów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty).

2. W rozdzielnikach wymienionych w ust. 1 określa się także asortyment oraz ramowo ilości przetworów mięsnych, jakie zakład rzemieślniczy obowiązany jest wyprodukować

z przydzielonych surowców, jak również jednostki, którym wyprodukowane przez ten zakład przetwory mięsne i wyroby garnażeryjne z przydzielonego surowca mają być sprzedane.

3. Punkty zaopatrzenia zakładów rzemieślniczych w surowce wyznacza przedsiębiorstwo Centrali Przemysłu Mięsnego, w którego rejonie zaopatrzenia znajduje się siedziba danego zakładu rzemieślniczego; punkty zaopatrzenia zakładów rzemieślniczych położone w obrębie danego województwa przedsiębiorstwo wyznacza według wytycznych właściwego wojewódzkiego zjednoczenia (przedsiębiorstwa) przemysłu mięsnego, a położone poza terenem danego województwa — według wytycznych Centrali Przemysłu Mięsnego.

§ 3. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) przemysłu mięsnego w miarę możliwości zapewnią zakładom rzemieślniczym dostawę osłonek.

§ 4. 1. Zakłady rzemieślnicze składają organom do spraw handlu prezydów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty) oraz przedsiębiorstwom wymienionym w § 2 ust. 3, właściwym ze względu na siedzibę zakładu, miesięczne rozliczenia z zużycia do produkcji przydzielonego surowca oraz sprzedaży wykonanych z tego surowca wyrobów.

2. Rozliczenia wymienione w ust. 1 składane są w terminie do dnia 10 następnego miesiąca po miesiącu, którego rozliczenie dotyczy. Rozliczenie powinno zawierać zestawienie wyprodukowanych przetworów mięsnych i wyrobów garnażeryjnych z otrzymanego surowca według asortymentu lub grup towarowych, ilości zużytych do ich produkcji surowców, wykaz jednostek, którym te przetwory

i wyroby zostały sprzedane, z określeniem asortymentu i ilości przetworów i wyrobów, oraz stany zapasów surowców i wyrobów gotowych na koniec okresu objętego rozliczeniem.

§ 5. 1. W razie konieczności wstrzymania na okres przejściowy lub na czas nieoznaczony przydziałów surowców mięsnych, podrobowych i tłuszczów na zaopatrzenie zakładów rzemieślniczych organ do spraw handlu prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat) zawiadomi o tym zainteresowanych rzemieślników w terminie nie krótszym niż 3 miesiące przed wstrzymaniem tych przydziałów.

2. W razie wstrzymania przydziałów surowców organ wymieniony w ust. 1, po zasięgnięciu opinii organu do spraw przemysłu prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat) oraz właściwego organu samorządu rzemieślniczego, umożliwi zainteresowanym rzemieślnikom przedstawienie ich działalności na produkcję wyrobów garmazeryjnych niemięsnych lub z dodatkiem mięsa bądź podrobów, przydzielając im niezbędną ilość mięsnych surowców uzupełniających.

§ 6. 1. Zakłady rzemieślnicze — w zakresie przetwórstwa mięsnego i produkcji wyrobów garmazeryjnych — mogą produkować:

- 1) wszelkiego rodzaju rolady i wyroby wędliniarskie, a w szczególności wyroby bezosłonkowe, kaszanki zapiekane, wędliny porcjowe (serdelki, parówki) i kielbasy wysokogatunkowe (np. salami, kabanosy);
- 2) wyroby garmazeryjne z dodatkiem mięsa lub podrobów, a w szczególności pierogi z farszem mięsnym lub podrobowym, warzywa faszerowane, gulasze jarzynowe z dodatkiem mięsa i podrobów oraz galarety z nóg;
- 3) wyroby wędliniarskie i wędliny dopuszczone do obrotu, nie wymienione w pkt 1 i 2, jeżeli zakład rzemieślniczy uzyska na to zgodę organu do spraw handlu prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat).

2. Zgoda na produkowanie wyrobów wymienionych w ust. 1 pkt 3 może być udzielona tylko w przypadku, gdy jednostki gospodarki uspołecznionej działające na danym terenie nie produkują określonych rodzajów wyrobów wędliniarskich i wędlin lub gdy ich produkcja nie pokrywa potrzeb rynku, a sprowadzanie tych wyrobów z innych terenów jest niemożliwe lub gospodarczo nieuzasadnione.

§ 7. Niedozwolone jest zlecenie zakładom rzemieślniczym produkcji przetworów mięsnych i wyrobów garmazeryjnych przez uspołecznione przedsiębiorstwa handlu detalicznego.

§ 8. Zakłady rzemieślnicze nie mogą produkować kielbas z dodatkiem surowców zastępczych (np. mąki, kaszy).

§ 9. 1. Produkcja przetworów mięsnych i wyrobów garmazeryjnych na eksport może być wykonywana tylko przez zakłady rzemieślnicze, które uzyskały na to zgodę Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu.

2. Surowce do produkcji eksportowej przydzielane są poszczególnym rzemieślnikom na wniosek właściwej centrali handlu zagranicznego przez Centralę Przemysłu Mięsnego.

3. Przetwory mięsne i wyroby garmazeryjne wyprodukowane z surowców przydzielonych na cele eksportowe, a nie przyjęte do eksportu przez centralę handlu zagranicznego, zakład rzemieślniczy obowiązany jest sprzedać jednostce wskazanej przez organ do spraw handlu prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat).

§ 10. Zakłady rzemieślnicze mogą sprzedawać pochodzące z własnej produkcji przetwory mięsne i wyroby garmazeryjne tylko jednostkom gospodarki uspołecznionej, określonym w rozdzielniku (§ 2 ust. 2). W szczególnych przypadkach organ ustalający rozdzielnik może zezwolić rzemieślnikowi na sprzedaż przetworów mięsnych i wyrobów garmazeryjnych we własnym sklepie.

§ 11. Ilekroć w zarządzeniu mowa jest o organach do spraw handlu lub organach do spraw przemysłu prezydium powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty), w odniesieniu do miast wyłączonych z województw rozumie się przez to organy do spraw handlu i organy do spraw przemysłu prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministrów Przemysłu Spożywczego, Przemysłu Drobного i Rzemiosła oraz Handlu Wewnętrzного z dnia 23 stycznia 1957 r. w sprawie działalności warsztatów rzemieślniczych w zakresie produkcji przetworów mięsnych i wyrobów garmazeryjnych (Monitor Polski Nr 20, poz. 150).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*